

Iran's nucleaire programma: opmaat voor een pre-emptieve militaire operatie?

Door Dick LEURDIJK ¹
in: Carré, 30e jaargang, 2007/4

Na maandenlange intensieve onderhandelingen nam de Veiligheidsraad op 23 december vorig jaar de resolutie aan die dan eindelijk voorzag in een reeks sancties tegen het regiem in Teheran. Iran had zich al lange tijd niets aangetrokken van de eisen van de nucleaire waakhond van de VN, het IAEA, en in het verlengde daarvan van de eisen van de VN-Veiligheidsraad, zoals vastgelegd in een resolutie van juli 2006. De Iraanse president Ahmadinejad deed de resolutie van vlak voor Kerst onmiddellijk af als 'een vodge papier' dat Iran niet zou beletten vast te houden aan zijn nucleaire ambities. Het ziet er dan ook naar uit dat het Iraanse nucleaire programma hoog op de internationale politieke agenda zal blijven, zeker gelet op de speculaties over een mogelijk militair optreden tegen Iran om te voorkomen dat de Islamitische Republiek Iran in het bezit zou komen van een kernbom. In sommige kringen in de VS werd al geanticipeerd op een zg pre-emptieve aanval op Iran – naar het voorbeeld van de invasie in Irak in maart 2003. In Israël waren in de loop van 2006 geluiden te horen dat het voorjaar van 2007 beslissend zou worden omdat dan het 'point of no return' voor het maken van een Iraanse kernbom zou worden gepasseerd. Het is de vraag in hoeverre de opstelling van de Veiligheidsraad het tij kan doen keren.

Resolutie 1737

De aanvaarding van de sanctieresolutie aan het eind van 2006 kwam nadat het Weense Atoomenergie-agentschap (IAEA) in een reeks opeenvolgende rapporten had aangegeven niet te kunnen vaststellen dat Iran's motieven uitsluitend vreedzaam waren. Nog in het laatste rapport, van november 2006, had het IAEA aangegeven dat Iran geen volledige opening van zaken had gegeven, door niet tegemoet te komen aan specifieke verzoeken om informatie, steekproeven en toegang tot faciliteiten, documenten en personen. ² IAEA-baas Mohammed

¹ Dick LEURDIJK is als onderzoeker, docent en politiek commentator verbonden aan het Nederlands Instituut voor Internationale Betrekkingen 'Clingendael' in Den Haag.

² De Amerikaanse ambassadeur Gregory L. Schulte gaf een drietal voorbeelden van de wijze waarop Iran in gebreke bleef bij de beantwoording van enkele kwesties die zorgen baarden:

'First, Iran has failed to satisfy IAEA concerns about ties to the A.Q. Khan network. This illicit trafficking network was not a purveyor of peaceful technology. Rather, it was the most sinister of black markets, selling nuclear weapons technology () to countries like North Korea and Libya when it was seeking nuclear weapons. Second, Iran has failed to meet the IAEA's request to turn over a document from the A.Q. Khan network on machining uranium metal into hemispheres. The IAEA reports that such a document is only relevant to fabricating components for nuclear weapons. Iranian authorities refused to hand over even a copy of this document.

Third, Iran has failed to explain apparent connections between undeclared uranium conversion activities, the testing of high explosives – a critical element of any nuclear weapon program – and the design of a missile warhead.' Remarks by Ambassador Gregory L. Schulte, US Permanent Representative to the United Nations Office in Vienna and the IAEA, at the Moroccan Center for Strategic Studies, Morocco, January 9, 2007.

ElBaradei had om die reden meerdere malen gezegd niet te kunnen concluderen dat er in Iran geen sprake is van illegale nucleaire materialen of activiteiten. In de kern kwam het erop neer dat Iran geen gevolg had gegeven aan de eis om alle activiteiten die verband houden met de verrijking van uranium of de opwerking ervan op te schorten om het vertrouwen in de goede bedoelingen van Iran te herstellen. Nadat het Iran-dossier in het voorjaar van 2006 van het IAEA was doorgeleid naar de Veiligheidsraad, legde de Raad Iran de opschorting van de uranium- en opwerkingsactiviteiten dwingend op, door deze onder verwijzing naar Hoofdstuk VII uit het VN-Handvest mandatoir te maken – als opmaat, waarschuwing en drukmiddel voor het nemen van sancties in een later stadium. Hiermee maakte de Veiligheidsraad de verlangens van de nucleaire waakhond van de VN tot de zijne. De resolutie bevatte dan ook in de inleidende paragrafen de volgende overwegingen, teruggrijpend op de eerdere betrokkenheid van zowel het IAEA als de Veiligheidsraad bij het Iraanse nucleaire programma::

‘[The Security Council],

Reiterating its serious concern that the IAEA Director General’s report of 27 February 2006 (GOV/2006/15) lists a number of outstanding issues and concerns on Iran’s nuclear programme, including *topics which could have a military nuclear dimension*, and that the IAEA is unable to conclude that there are no undeclared nuclear materials or activities in Iran,

Reiterating its serious concern over het IAEA Director General’s report of 28 April 2006 (GOV/2006/27) and its findings, including that, after more than three years of Agency efforts to seek clarity about all aspects of Iran’s nuclear programme, the existing gaps in knowledge continue to be a matter of concern, and that the IAEA is unable to make progress in its efforts to provide assurances about the absence of undeclared nuclear material and activities in Iran,

Noting with serious concern that, as confirmed by the IAEA Director General’s reports of 8 June 2006 (GOV/2006/38), 31 August 2006 (GOV/2006/53) and 14 November 2006 (GOV/2006/64), Iran has not established full and sustained suspension of all enrichment-related and reprocessing activities, as set out in resolution 1696 (2006), nor resumed its cooperation with the IAEA under the Additional Protocol, nor taken the other steps required of it by the IAEA Board of Governors, nor complied with the provisions of Security Council resolution 1696 (2006) and which are essential to build confidence, and deploring Iran’s refusal to take these steps’

Iran’s nucleaire programma was al voorwerp van internationale zorg sinds de ontdekking in 2003 dat het 18 jaar lang zijn nucleaire activiteiten verborgen had gehouden, in weerwil van zijn verplichtingen onder het Non-Proliferatieverdrag (NPV). Nadat een drietal Europese landen, Duitsland, Engeland en Frankrijk, namens de Europese Unie, anderhalf jaar lang een poging hadden gedaan om langs diplomatieke weg via onderhandelingen een oplossing te zoeken voor het Iraanse kernenergieprogramma liep het initiatief van de EU3 vast.

De sancties tegen Iran werden, zoals gezegd, gefaseerd ingevoerd. Na het bekend worden van het clandestiene Iraanse kernenergie-programma, wierpen Duitsland, Frankrijk en Engeland zich, namens de Europese Unie, op als de pleitbezorgers van een diplomatieke oplossing. Ook de Verenigde Staten stemden in met de door de EU3 voorgestane benadering via

onderhandelingen, daarmee de optie van een mogelijk pre-emptieve militaire aanval op Iran voor zich uitschuivend. Na de mislukte pogingen van de EU3 om tot een diplomatieke doorbraak te komen, bereikten in juni van dit jaar de zes ministers van buitenlandse zaken van de 5 permanente leden van de Veiligheidsraad en Duitsland (de P5+) overeenstemming over een 'pakket van aanbiedingen' in ruil voor de opschorting van de Iraanse 'proliferatie-gevoelige nucleaire activiteiten'. Het pakket biedt Iran, in de woorden van ambassadeur Schulte, 'substantiële economische, politieke en technologische mogelijkheden'. Op het nucleaire vlak omvatten deze (a) een herbevestiging van Iran's recht op kernenergie conform de verplichtingen uit het Non-Proliferatieverdrag, (b) steun bij de bouw van de modernste licht-waterreactoren, (c) deelneming aan een gemeenschappelijke uranium-verrijkingsonderneming in Rusland, en (d) juridisch-bindende toezeggingen inzake de brandstofleverantie voor toekomstige reactoren. De Veiligheidsraad nam de voorstellen uit juni 2006 over, zowel in de resolutie van eind juli als in die van eind december vorig jaar, voorstellen 'for a long-term comprehensive agreement which would allow for the development of relations and cooperation with Iran based on mutual respect and the establishment of international confidence in the exclusively peaceful nature of Iran's nuclear programme'.

Ook de aansporingen van de kant van het IAEA hadden weinig effect. Nadat de Bestuursraad van het IAEA (de Board of Governors) het Iran-dossier had doorverwezen naar de Veiligheidsraad, op zichzelf al een unieke stap, besloot de Raad in juli vorig jaar de door het IAEA geeiste opschorting, onder verwijzing naar artikel 40 van het VN-Handvest, mandatoir te maken, vooruitlopend op eventuele 'gepaste maatregelen onder Artikel 41' indien Iran opnieuw geen gehoor zou geven aan die eis. Tegen deze achtergrond hoeft het geen verbazing te wekken dat de Raad eind 2006 sancties instelde nadat andermaal, bij herhaling, gebleken was dat Iran nog altijd doorging met de verrijking van uranium. De sancties betreffen (a) een verbod op de handel in uitrusting en technologie die samenhangen met verrijking, opwerking en zwaar-waterprojecten; (b) een verbod op de handel in uitrusting en technologie die verband houden met de nucleaire overbrengingssystemen; (c) een verbod op technische of financiële steun aan de onder (a) en (b) genoemde onderwerpen; (d) een bevrozing van de financiële tegoeden van personen en instanties die betrokken zijn bij gevoelige activiteiten; (e) de verplichting dat regeringen rapporteren over reizen van de hiervoor bedoeld personene; en (f) beperkingen op technische hulp van het IAEA aan Iran's nucleaire programma. De relevante paragrafen uit de resolutie luiden als volgt:

'Determined to give effect to its decisions by adopting appropriate measures to persuade Iran to comply with resolution 1696 (2006) and with the requirements of the IAEA, and also to constrain Iran's development of sensitive technologies in support of its nuclear and missile programmes, until such time as the Security Council determines that the objectives of this resolution have been met,

Acting under Article 41 of Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. Affirms that Iran shall without further delay take the steps required by the IAEA Board of Governors in its resolution GOV/2006/14, which are essential to build confidence in the exclusively peaceful purpose of its nuclear programme and to resolve outstanding questions;
2. Decides, in this context, that Iran shall without further delay suspend the following proliferation sensitive nuclear activities:

- a. All enrichment-related and reprocessing activities, including research and development, to be verified by the IAEA; and
- b. Work on all heavy water-related projects, including the construction of a research reactor moderated by heavy water, also to be verified by the IAEA;

De Raad verbood de handel met Iran van alles (onderdelen, materialen, uitrusting, goederen en technologie) dat zou kunnen bijdragen aan de activiteiten die verband houden met Iran's verrijkings-, opwerkings- en zwaar water-activiteiten (in noot belang toelichten-DAL), of aan de ontwikkeling van raketten voor het afvuren van kernwapens. In dat verband legde de Raad de lidstaten van de VN een verbod op op het leveren van technische ondersteuning of training, het verschaffen van financiële hulp of het doen van investeringen, ook weer voorzover deze verband hielden met de genoemde activiteiten. De resolutie riep de lidstaten voorts op attent te zijn op het binnenlaten dan wel de doorgang verlenen aan personen die betrokken zijn bij 'Iran's proliferatie-gevoelige nucleaire activiteiten' of bij de ontwikkeling van overbrengingsmiddelen voor kernwapens. In een annex bij de resolutie gaf de Raad een opsomming van een beperkt aantal instanties en personen (22 in totaal) die betrokken waren bij het kern- dan wel het raketprogramma. El Baradei werd verzocht om binnen 60 dagen de Raad te rapporteren over de vraag of Iran zijn uranium-verrijkingsactiviteiten had opgeschort. Indien het rapport zou aantonen dat dat nog steeds niet het geval was, dreigde de Raad met 'verdere gepaste maatregelen' conform Artikel 41 van het VN-Handvest, d.w.z. maatregelen in het verlengde van de reeds bestaande en waaraan geen wapengeweld te pas komt, daarbij onderstrepend dat daarvoor dan wel nieuwe besluiten nodig zijn..

Slot

De reacties van het regiem in Teheran na het aannemen van de sanctieresolutie geven aan dat Iran niet geïmponeerd is. Er hoeft dan ook niet aan getwijfeld te worden dat Iran, onder druk van deze resolutie, nu wel zal overgaan tot de door de Raad geeiste opschorting van de 'proliferatie-gevoelige nucleaire activiteiten' na alles wat hier aan voorafgegaan is. De kwestie-Iran maakt opnieuw duidelijk dat het vaste voornemen van potentiële kernwapenlanden om een kernwapen te maken vooral bepaald wordt door twee elementen: de vraag naar het technologisch vermogen en de politieke wil. Op technologisch vlak heeft het Iraanse leiderschap volstrekt duidelijk gemaakt dat het streeft naar een serieuze capaciteit voor de opwerking van uranium en aanverwante onderdelen van de splijtsotfcyclus. Waar op dit moment nog gewerkt wordt aan de ontwikkeling van een beperkte capaciteit van niet meer dan 164 centrifuges, streeft Iran, blijkens publieke uitlatingen, naar een vermogen van ruim 3000 centrifuges, volgens deskundigen voldoende voor het maken van kernwapens. Bovendien heeft Iran aangegeven dat het voor zijn splijtstofvoorziening niet afhankelijk wil zijn van buitenlandse leveranciers. Wat de politieke wil betreft, is duidelijk geworden dat Iran's nucleaire programma al jaren gedragen wordt door het leiderschap van de Islamitische Republiek. Met het aan de macht komen van President Ahmadinejad, in de zomer van 2005, is het Iraanse nucleaire programma nadrukkelijk ingebed in diens streven naar een 'tweede Islamitische revolutie', in het verlengde van de eerste Islamitische revolutie ten tijde van Groot-ayatollah Khomeiny. In dit opzicht past het streven naar een Iraanse kernbom in een traditie van achttien jaar clandestiene activiteiten en drie jaar onmin met de internationale gemeenschap over de eigenlijke bedoelingen van Iran met zijn atoomprogramma. Het kroonargument dat de Iraanse regering voortdurend aandraagt om zijn claim op de toepassing van kernenergie te rechtvaardigen, is gebaseerd op artikelen uit het Non-Proliferatieverdrag. Deze hebben betrekking op wat het regiem in Teheran ziet als het 'inherente recht' van

ondertekenaars van het NPV op het gebruik van kernenergie voor vreedzame doeleinden, in casu de opwekking van elektriciteit.

Tegen deze achtergrond ga ik ervan uit dat Teheran zich niets gelegen zal laten liggen aan de sancties van eind december. Daarvoor zijn ze bovendien ook nog eens te beperkt om echt pijn te doen, mede als uitvloeisel van de onenigheid onder de leden van de Raad over de reikwijdte van de sancties, ook al werd de resolutie uiteindelijk unaniem aanvaard. Zo is erop gewezen dat de sancties niet de Russische en Iraanse kracht- en onderzoeksreactoren in Bushar, Teheran en Esfahan raken en derhalve voldoende ruimte laten voor de import van benodigde materialen en uitrusting voor een ongestoorde voortzetting van het nucleaire programma.³ Van Amerikaanse zijde werd dan ook onmiddellijk aangegeven dat het hier slechts ging om 'een eerste set' van maatregelen, daarmee anticiperend op extra maatregelen in een later stadium. In zijn rede in Marokko, begin januari 2007, gaf de Amerikaanse VN-ambassadeur in Geneve, Gregory L. Schulte, aan wat de volgende stappen zouden moeten zijn na de aanvaarding van de resolutie van eind december: ten eerste: de lidstaten van de VN moeten onmiddellijke actie nemen om de sancties uit resolutie 1737 uit te voeren; ten tweede: de Veiligheidsraad dient bereid te zijn extra maatregelen te nemen zodra hij het rapport van de Directeur Generaal van het IAEA in februari ontvangt; en ten derde: landen die het eens zijn met de sancties moeten maatregelen nemen die verder gaan dan resolutie 1737 om de druk op het Iraanse leiderschap om de resolutie na te leven, op te voeren. In dit verband wees de nummer drie van het State Department, Nicholas Burns, op de mogelijkheid om ook de exportkredieten voor de handel met Iran te beperken – een suggestie die in Europa onmiddellijk weerstand opriep in landen met belangrijke handelsrelaties met Iran, zoals Duitsland en Italië.⁴ Maar ook mogelijke 'verdere gepaste maatregelen', waarmee de Raad nu heeft gedreigd, zullen het land niet afhouden van zijn nucleaire ambities, dunkt me.

Terwijl het aan de ene kant nog te vroeg is om iets te zeggen over de effectiviteit van de sinds eind december opgelegde sancties, kan het rapport van het IAEA dat op 23 februari uitkomt op korte termijn een nieuwe fase in het Iran-dossier inluiden. Er dienen zich nu op zijn minst drie opties aan, ervan uitgaande dat Iran de verrijking van uranium niet opschort. De eerste betreft een nieuwe reeks sancties; de tweede optie betreft een mogelijk militair optreden tegen Iran, en de derde optie betreft diplomatieke onderhandelingen. De Verenigde Staten zullen ongetwijfeld aandringen op een nieuwe reeks sancties indien Iran opnieuw de eisen van de Veiligheidsraad negeert, maar het zal niet makkelijk worden alle leden van de Veiligheidsraad op een lijn te krijgen bij het vaststellen van de volgende reeks strafmaatregelen..

Verleden jaar werd al volop gespeculeerd over een mogelijk Amerikaanse militaire actie in een poging om een Iraanse kernbom voor te zijn (volgens het concept van de zg. pre-emptieve aanval, analoog aan het Amerikaanse optreden tegen Irak in 2003). Deze discussie werd ook begin dit jaar volop voortgezet, zowel binnen als buiten het Congres. Waar voorstanders van militair ingrijpen erop wezen dat een nucleair Iran de grootste bedreiging voor de stabiliteit van het Midden Oosten was, wezen anderen op de mogelijk onvoorzienbare gevolgen van een oorlog met Iran, zowel voor de regio als de VS en Israël. Het debat werd gevoerd tegen de achtergrond van een groeiende Amerikaanse militaire aanwezigheid in de Golfregio, via het stationeren van een Patriot-verdedigingssysteem voor het onderscheppen van raketten en het sturen van een tweede vliegdekschip. De kersverse Amerikaanse minister van Defensie, Robert Gates, benadrukte niet alleen het belang van het gebied voor de VS, maar gaf ook aan

³ Ephraim Asculai: 'Security Council Resolution 1737: Too Little, Too Late'. INSSInsight, January 11, 2007.

⁴ NRC Handelsblad, 31 januari 2007.

dat de versterkingen gezien moesten worden als een waarschuwing aan Iran.⁵ Hij deed zijn uitspraken op een moment dat het Amerikaanse Congres werkte aan een resolutie die een aanval op Iran verbiedt zonder toestemming van het Congres.⁶ Tezelfdertijd gaf de regering-Bush aan dat zij geen invasie in Iran overwoog: 'Ik heb het gezegd, de minister van defensie heeft het gezegd, de President heeft het gezegd: we vallen Iran niet binnen', aldus Tony Snow, de woordvoerder van het Witte Huis, begin februari.⁷

De reacties vanuit Iran lieten niet op zich wachten. Om te beginnen besloot Teheran, als reactie op het instellen van de sancties, het aantal IAEA-inspecteurs in Iran met 38 te beperken op een totaal van ruim honderd, nadrukkelijk gepresenteerd als de eerste stap in een reeks die bedoeld is om de samenwerking met het IAEA geleidelijk aan te beperken.⁸ In reactie op het opvoeren van de Amerikaanse aanwezigheid in de Golf werden de VS gewaarschuwd voor de gevolgen van een Amerikaanse inval. De hele top van het politiek-religieuze establishment in Teheran hamerde op de mogelijkheid van wraakacties tegen de Amerikaanse strijdkrachten en Amerikaanse belangen in zowel het Midden Oosten (Irak!) als daarbuiten. Ook werd gedreigd met het gebruik van het oliewapen door bijv. de oliestroom via de Straat van Hormuz af te sluiten.⁹

Op zijn minst even serieus moet de mogelijkheid van een Israëliëse militaire aanval worden beschouwd. In Israël werd herhaaldelijk benadrukt dat het 'point of no return' om te voorkomen dat Iran over een kernbom zou gaan beschikken in het voorjaar van 2007 zou worden bereikt. Ook gelet op de vanouds gespannen verhouding tussen Israël en Iran, gevoed door uitspraken van president Ahmadinejad over de holocaust en het van de kaart vegen van de staat Israël, is er alle reden voor zorg over de ontwikkelingen dit jaar rond het Iraanse nucleaire programma.

Wat dat betreft deed IAEA-chef El Baradei recentelijk nog een interessant idee, toen hij, in een poging verdere escalatie tegen te gaan, een 'timeout' voor beide partijen voorstelde: 'Iran zou een timeout moeten instellen voor zijn verrijkingsactiviteiten, de internationale gemeenschap voor de toepassing van sancties, en partijen zouden onmiddellijk naar de onderhandelingstafel moeten gaan'.¹⁰ Wellicht zou een eventueel vergelijk over het Noord-Koreaanse kernwapenprogramma bij het zes-partijenoverleg hier voor een opening kunnen zorgen.

El Baradei heeft herhaaldelijk gezegd dat, hoewel het IAEA niet heeft kunnen vaststellen dat kernmateriaal is verdwenen voor gebruik voor niet-vreedzame doeleinden (kernwapens of andere explosieve middelen), het atoomagentschap evenmin kan concluderen dat er geen sprake is van 'illegale nucleaire materialen of activiteiten in Iran'. Onderwijl blijft de hamvraag hoever Iran is met zijn nucleaire programma. Het blijft ook in deze fase nog steeds onduidelijk hoever Iran nog verwijderd is van een mogelijke kernbom. Dat brengt critici ertoe te beweren dat het gevaar van het nucleaire programma van Iran stelselmatig door Amerika en Israël wordt overdreven. Dat maakt het ook moeilijk om te bepalen hoe urgent de situatie is rond het Iraanse nucleaire programma en op welke termijn (vijf, tien of vijftien jaar) Iran over

⁵ Atlantic News, No. 3837, 18 January 2007.

⁶ Het Parool, 19 januari 2007.

⁷ Volkskrant, 9 februari 2007.

⁸ Atlantic News, No. 3838, 29 January 2007.

⁹ MEMRI, Special Dispatch-Iran, February 9, 2007, No. 1457.

¹⁰ UN News Centre, UN nuclear watchdog proposes 'timeout' by both sides on Iran's nuclear programme, 31 January 2007.

een kernbom kan beschikken. De Israëlische premier Olmert zei in februari 2007 onverwacht dat de nucleaire plannen van Iran niet zo ver gevorderd zijn als Teheran doet voorkomen.¹¹ Als dat zo is, ontstaat er ruimte voor nieuwe diplomatieke initiatieven en lijkt een eventuele oorlog verder weg dan tot dusver aangenomen. Maar ook in dat scenario ontslaat dat Iran niet van de plicht om tegemoet te komen aan de eisen van de Veiligheidsraad.

Nawoord

Op 13 februari bereikten de partijen bij het overleg over het Noord-Koreaanse kernwapenprogramma een doorbraak. Onmiddellijk werd van Amerikaanse zijde een link gelegd met Iran: de 'boodschap' is dat gezamenlijk optrekken van de internationale gemeenschap vruchten afwerpt, aldus Condoleezza Rice, de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken. Op 16 februari berichtte NRC Handelsblad dat Iraanse leiders sinds begin februari lieten doorschemeren dat Iran de verrijking van uranium wellicht zou kunnen bevrozen, conform de eisen van de Veiligheidsraad!¹² In het licht van de opstelling van Iran tot dusver zou dat ook kunnen duiden op een doorbraak. Op 23 februari wordt dat duidelijk.

8/3/07 IAEA-rapport *Coop between the Isl Rep of Iran and the Agency in the light of UNSC RES 1737* – over technische samenwerking¹³

Rapport bevat aanbevelingen als uitkomst van evaluatie van door het IAEA aan Iran geleverde technische samenwerking

Opgeborgen

¹¹ Mogelijk is de achtergrond van Olmert's uitspraak het bericht in de Jerusalem Post van 7 december 2006 dat Iran 'ernstige' technologische problemen ondervond bij zijn pogingen om uranium te verrijken. Die situatie zou ertoe kunnen leiden dat Iran het 'point of no return' daardoor pas in het najaar van 2007 zou passeren. Van een Iraanse kernbom zou niet voor het jaar 2010 sprake kunnen zijn.

¹² NRC Handelsblad, 15 februari 2007: 'Bevriezing van verrijking Iran niet uitgesloten'.

¹³ 'Cooperation between the Islamic Republic of Iran and the Agency in the light of United Nations Security Council resolution 1737 (2006)', IAEA Board of Governors, GOV/2007/7, 9 February 2007. Derestricted 8 March 2007.

UNNC

24/3 SC tightens sanctions,

Imposing a ban on arms sales and expanding the freeze on assets

Following the adoption of 1747, Iran's FM Mottaki rejected it as illegitimate, maintaining Teh's longstanding claim that its nucl progr is entirely peaceful and therefore outside the SC's brief.

The RES reaffirms that Iran must take steps required by the IAEA BoG, which has called for -
- a full and sustained suspension of all enrichment-related and reprocessing activities; and

- ratification and implementation of the NPT Add Protocol granting the IAEA expanded rights of access to info and sites, as well as add authority to use the most advanced technologies during the verification process.
- - behandelung van individuen op reis – rapportage aan sanctiecomitee VR
- A strict import/export ban on Iranian weapons,
- etc

27/3 USInfo.State.Gov. US sees broadening of int concern over iran / New sanctions target terror infrastructure and nucl program

The expanded scope of sanctions highlights the council's dual concerns about Iran – a concern with iran's defiance of int demands () and a broader apprehension about Iran as a threat to int security, acc to a senior US official., Acting Sec of State for Near East Affairs James Jeffrey:

'It is right that the SC acts. It is right that it acts under Ch VII [of the UN Ch], and most importantly it is right that it has broadened the targets of its sanctions to include not just those things that are directly on the nucl progr and long-range missiles, but the facilitators in the regimés mechanism of terror and intimidation'.

SCRES 1747, adopted 24 March, moves beyond the measure set forth in its Dec 23, 2006, resolution to impose sanctions on a major Iranian bank and entities associated with the Iranian Revolutionary Guard Command, which finance and sponsor terrorist activities. The res also prohibits the export of weapons from iran, a measure aimed at stanching the flow of arms to Lebanon's Hezbollah militia.

Jeffery said it was also important that the measure earned the unanimous approval of all 15 members of the SC: This is extraordinary and it shows the concern of the IC', he said. It is a very firm platform to take add steps....if we don't see a change of behavior on the part of the Iranians.'

United Nations S/RES/1747 (2007)

Security Council

Distr.: General

24 March 2007

07-28140 (E)

0728140

Resolution 1747 (2007)

**Adopted by the Security Council at its 5647th meeting on
24 March 2007**

The Security Council,

Recalling the Statement of its President, S/PRST/2006/15, of 29 March 2006, and its resolution 1696 (2006) of 31 July 2006, and its resolution 1737 (2006) of 23 December 2006, and *reaffirming* their provisions,

Reaffirming its commitment to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, the need for all States Party to that Treaty to comply fully with all their obligations, and recalling the right of States Party, in conformity with Articles I and II of that Treaty, to develop research, production and use of nuclear energy for peaceful purposes without discrimination,

Recalling its serious concern over the reports of the IAEA Director General as set out in its resolutions 1696 (2006) and 1737 (2006),

Recalling the latest report by the IAEA Director General (GOV/2007/8) of 22 February 2007 and *deploring* that, as indicated therein, Iran has failed to comply with resolution 1696 (2006) and resolution 1737 (2006),

Emphasizing the importance of political and diplomatic efforts to find a negotiated solution guaranteeing that Iran's nuclear programme is exclusively for peaceful purposes, and *noting* that such a solution would benefit nuclear non-proliferation elsewhere, and *welcoming* the continuing commitment of China, France, Germany, the Russian Federation, the United Kingdom and the United States, with the support of the European Union's High Representative to seek a negotiated solution,

Recalling the resolution of the IAEA Board of Governors (GOV/2006/14), which states that a solution to the Iranian nuclear issue would contribute to global non-proliferation efforts and to realizing the objective of a Middle East free of weapons of mass destruction, including their means of delivery,

Determined to give effect to its decisions by adopting appropriate measures to persuade Iran to comply with resolution 1696 (2006) and resolution 1737 (2006) and with the requirements of the IAEA, and also to constrain Iran's development of sensitive technologies in support of its nuclear and missile programmes, until such

S/RES/1747 (2007)

2 07-28140

time as the Security Council determines that the objectives of these resolutions have been met,

Recalling the requirement on States to join in affording mutual assistance in carrying out the measures decided upon by the Security Council,

Concerned by the proliferation risks presented by the Iranian nuclear programme and, in this context, by Iran's continuing failure to meet the

requirements of the IAEA Board of Governors and to comply with the provisions of Security Council resolutions 1696 (2006) and 1737 (2006), *mindful* of its primary responsibility under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Acting under Article 41 of Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. *Reaffirms* that Iran shall without further delay take the steps required by the IAEA Board of Governors in its resolution GOV/2006/14, which are essential to build confidence in the exclusively peaceful purpose of its nuclear programme and to resolve outstanding questions, and, in this context, *affirms* its decision that Iran shall without further delay take the steps required in paragraph 2 of resolution 1737 (2006);

2. *Calls upon* all States also to exercise vigilance and restraint regarding the entry into or transit through their territories of individuals who are engaged in, directly associated with or providing support for Iran's proliferation sensitive nuclear activities or for the development of nuclear weapon delivery systems, and *decides* in this regard that all States shall notify the Committee established pursuant to paragraph 18 of resolution 1737 (2006) (herein "the Committee") of the entry into or transit through their territories of the persons designated in the Annex to resolution 1737 (2006) or Annex I to this resolution, as well as of additional persons designated by the Security Council or the Committee as being engaged in, directly associated with or providing support for Iran's proliferation sensitive nuclear activities or for the development of nuclear weapon delivery systems, including through the involvement in procurement of the prohibited items, goods, equipment, materials and technology specified by and under the measures in paragraphs 3 and 4 of resolution 1737 (2006), except where such travel is for activities directly related to the items in subparagraphs 3 (b) (i) and (ii) of that resolution;

3. *Underlines* that nothing in the above paragraph requires a State to refuse its own nationals entry into its territory, and that all States shall, in the implementation of the above paragraph, take into account humanitarian considerations, including religious obligations, as well as the necessity to meet the objectives of this resolution and resolution 1737 (2006), including where Article XV of the IAEA Statute is engaged;

4. *Decides* that the measures specified in paragraphs 12, 13, 14 and 15 of resolution 1737 (2006) shall apply also to the persons and entities listed in Annex I to this resolution;

5. *Decides* that Iran shall not supply, sell or transfer directly or indirectly from its territory or by its nationals or using its flag vessels or aircraft any arms or related materiel, and that all States shall prohibit the procurement of such items from Iran by their nationals, or using their flag vessels or aircraft, and whether or not originating in the territory of Iran;

S/RES/1747 (2007)

07-28140 3

6. *Calls upon* all States to exercise vigilance and restraint in the supply, sale or transfer directly or indirectly from their territories or by their nationals or using their flag vessels or aircraft of any battle tanks, armoured combat vehicles, large calibre artillery systems, combat aircraft, attack helicopters, warships, missiles or missile systems as defined for the purpose of the United Nations Register on Conventional Arms to Iran, and in the provision to Iran of any technical assistance or training, financial assistance, investment, brokering or other services, and the transfer of financial resources or services, related to the supply, sale, transfer, manufacture or use of such items in order to prevent a destabilizing accumulation of arms;

7. *Calls upon* all States and international financial institutions not to enter into new commitments for grants, financial assistance, and concessional loans, to the Government of the Islamic Republic of Iran, except for humanitarian and developmental purposes;

8. *Calls upon* all States to report to the Committee within 60 days of the adoption of this resolution on the steps they have taken with a view to implementing effectively paragraphs 2, 4, 5, 6 and 7 above;

9. *Expresses* the conviction that the suspension set out in paragraph 2 of resolution 1737 (2006) as well as full, verified Iranian compliance with the

requirements set out by the IAEA Board of Governors would contribute to a diplomatic, negotiated solution that guarantees Iran's nuclear programme is for exclusively peaceful purposes, *underlines* the willingness of the international community to work positively for such a solution, *encourages* Iran, in conforming to the above provisions, to re-engage with the international community and with the IAEA, and *stresses* that such engagement will be beneficial to Iran;

10. *Welcomes* the continuous affirmation of the commitment of China, France, Germany, the Russian Federation, the United Kingdom and the United States, with the support of the European Union's High Representative, to a negotiated solution to this issue and *encourages* Iran to engage with their June 2006 proposals (S/2006/521), attached in Annex II to this resolution, which were endorsed by the Security Council in resolution 1696 (2006), and *acknowledges* with appreciation that this offer to Iran remains on the table, for a long-term comprehensive agreement which would allow for the development of relations and cooperation with Iran based on mutual respect and the establishment of international confidence in the exclusively peaceful nature of Iran's nuclear programme;

11. *Reiterates* its determination to reinforce the authority of the IAEA, strongly supports the role of the IAEA Board of Governors, *commends and encourages* the Director General of the IAEA and its secretariat for their ongoing professional and impartial efforts to resolve all outstanding issues in Iran within the framework of the IAEA, *underlines* the necessity of the IAEA, which is internationally recognized as having authority for verifying compliance with safeguards agreements, including the non-diversion of nuclear material for non-peaceful purposes, in accordance with its Statute, to continue its work to clarify all outstanding issues relating to Iran's nuclear programme;

12. *Requests* within 60 days a further report from the Director General of the IAEA on whether Iran has established full and sustained suspension of all activities mentioned in resolution 1737 (2006), as well as on the process of Iranian

S/RES/1747 (2007)

4 07-28140

compliance with all the steps required by the IAEA Board and with the other provisions of resolution 1737 (2006) and of this resolution, to the IAEA Board of Governors and in parallel to the Security Council for its consideration;

13. *Affirms* that it shall review Iran's actions in light of the report referred to in paragraph 12 above, to be submitted within 60 days, and:

(a) that it shall suspend the implementation of measures if and for so long as Iran suspends all enrichment-related and reprocessing activities, including research and development, as verified by the IAEA, to allow for negotiations in good faith in order to reach an early and mutually acceptable outcome;

(b) that it shall terminate the measures specified in paragraphs 3, 4, 5, 6, 7 and 12 of resolution 1737 (2006) as well as in paragraphs 2, 4, 5, 6 and 7 above as soon as it determines, following receipt of the report referred to in paragraph 12 above, that Iran has fully complied with its obligations under the relevant resolutions of the Security Council and met the requirements of the IAEA Board of Governors, as confirmed by the IAEA Board;

(c) that it shall, in the event that the report in paragraph 12 above shows that Iran has not complied with resolution 1737 (2006) and this resolution, adopt further appropriate measures under Article 41 of Chapter VII of the Charter of the United Nations to persuade Iran to comply with these resolutions and the requirements of the IAEA, and *underlines* that further decisions will be required should such additional measures be necessary;

14. *Decides* to remain seized of the matter.

S/RES/1747 (2007)

07-28140 5

Annex I

Entities involved in nuclear or ballistic missile activities

1. Ammunition and Metallurgy Industries Group (AMIG) (aka Ammunition Industries Group) (AMIG controls 7th of Tir, which is designated under resolution 1737 (2006) for its role in Iran's centrifuge programme. AMIG is in turn owned and controlled by the Defence Industries Organisation (DIO), which is designated under resolution 1737 (2006))
2. Esfahan Nuclear Fuel Research and Production Centre (NFRPC) and Esfahan Nuclear Technology Centre (ENTC) (Parts of the Atomic Energy Organisation of Iran's (AEOI) Nuclear Fuel Production and Procurement Company, which is involved in enrichment-related activities. AEOI is designated under resolution 1737 (2006))
3. Kavoshyar Company (Subsidiary company of AEOI, which has sought glass fibres, vacuum chamber furnaces and laboratory equipment for Iran's nuclear programme)
4. Parchin Chemical Industries (Branch of DIO, which produces ammunition, explosives, as well as solid propellants for rockets and missiles)
5. Karaj Nuclear Research Centre (Part of AEOI's research division)
6. Novin Energy Company (aka Pars Novin) (Operates within AEOI and has transferred funds on behalf of AEOI to entities associated with Iran's nuclear programme)
7. Cruise Missile Industry Group (aka Naval Defence Missile Industry Group) (Production and development of cruise missiles. Responsible for naval missiles including cruise missiles)
8. Bank Sepah and Bank Sepah International (Bank Sepah provides support for the Aerospace Industries Organisation (AIO) and subordinates, including Shahid Hemmat Industrial Group (SHIG) and Shahid Bagheri Industrial Group (SBIG), both of which were designated under resolution 1737 (2006))
9. Sanam Industrial Group (subordinate to AIO, which has purchased equipment on AIO's behalf for the missile programme)
10. Ya Mahdi Industries Group (subordinate to AIO, which is involved in international purchases of missile equipment)

Iranian Revolutionary Guard Corps entities

1. Qods Aeronautics Industries (Produces unmanned aerial vehicles (UAVs), parachutes, para-gliders, para-motors, etc. Iranian Revolutionary Guard Corps (IRGC) has boasted of using these products as part of its asymmetric warfare doctrine)
2. Pars Aviation Services Company (Maintains various aircraft including MI-171, used by IRGC Air Force)
3. Sho'a' Aviation (Produces micro-lights which IRGC has claimed it is using as part of its asymmetric warfare doctrine)

S/RES/1747 (2007)

6 07-28140

Persons involved in nuclear or ballistic missile activities

1. Fereidoun Abbasi-Davani (Senior Ministry of Defence and Armed Forces Logistics (MODAFL) scientist with links to the Institute of Applied Physics, working closely with Mohsen Fakhrizadeh-Mahabadi, designated below)
2. Mohsen Fakhrizadeh-Mahabadi (Senior MODAFL scientist and former head of

the Physics Research Centre (PHRC). The IAEA have asked to interview him about the activities of the PHRC over the period he was head but Iran has refused)

3. Seyed Jaber Safdari (Manager of the Natanz Enrichment Facilities)

4. Amir Rahimi (Head of Esfahan Nuclear Fuel Research and Production Center, which is part of the AEOI's Nuclear Fuel Production and Procurement Company, which is involved in enrichment-related activities)

5. Mohsen Hojati (Head of Fajr Industrial Group, which is designated under resolution 1737 (2006) for its role in the ballistic missile programme)

6. Mehrdada Akhlaghi Ketabachi (Head of SBIG, which is designated under resolution 1737 (2006) for its role in the ballistic missile programme)

7. Naser Maleki (Head of SHIG, which is designated under resolution 1737 (2006) for its role in Iran's ballistic missile programme. Naser Maleki is also a MODAFL official overseeing work on the Shahab-3 ballistic missile programme. The Shahab-3 is Iran's long range ballistic missile currently in service)

8. Ahmad Derakhshandeh (Chairman and Managing Director of Bank Sepah, which provides support for the AIO and subordinates, including SHIG and SBIG, both of which were designated under resolution 1737 (2006))

Iranian Revolutionary Guard Corps key persons

1. Brigadier General Morteza Rezaie (Deputy Commander of IRGC)

2. Vice Admiral Ali Akbar Ahmadian (Chief of IRGC Joint Staff)

3. Brigadier General Mohammad Reza Zahedi (Commander of IRGC Ground Forces)

4. Rear Admiral Morteza Safari (Commander of IRGC Navy)

5. Brigadier General Mohammad Hejazi (Commander of Bassij resistance force)

6. Brigadier General Qasem Soleimani (Commander of Qods force)

7. General Zolqadr (IRGC officer, Deputy Interior Minister for Security Affairs)

S/RES/1747 (2007)

07-28140 **7**

Annex II

Elements of a long-term agreement

Our goal is to develop relations and cooperation with Iran, based on mutual respect and the establishment of international confidence in the exclusively peaceful nature of the nuclear programme of the Islamic Republic of Iran. We propose a fresh start in the negotiation of a comprehensive agreement with Iran. Such an agreement would be deposited with the International Atomic Energy Agency (IAEA) and endorsed in a Security Council resolution.

To create the right conditions for negotiations,

We will:

- Reaffirm Iran's right to develop nuclear energy for peaceful purposes in conformity with its obligations under the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons (hereinafter, NPT), and in this context reaffirm our support for the development by Iran of a civil nuclear energy programme.
- Commit to support actively the building of new light water reactors in Iran through international joint projects, in accordance with the IAEA statute and NPT.
- Agree to suspend discussion of Iran's nuclear programme in the Security Council upon the resumption of negotiations.

Iran will:

- Commit to addressing all of the outstanding concerns of IAEA through full cooperation with IAEA.
- Suspend all enrichment-related and reprocessing activities to be verified by IAEA, as requested by the IAEA Board of Governors and the Security Council, and commit to continue this during these negotiations.
- Resume the implementation of the Additional Protocol.

Areas of future cooperation to be covered in negotiations on a long-term agreement

1. Nuclear

We will take the following steps:

Iran's rights to nuclear energy

- Reaffirm Iran's inalienable right to nuclear energy for peaceful purposes without discrimination and in conformity with articles I and II of NPT, and cooperate with Iran in the development by Iran of a civil nuclear power programme.
- Negotiate and implement a Euratom/Iran nuclear cooperation agreement.

S/RES/1747 (2007)

8 07-28140

Light water reactors

- Actively support the building of new light water power reactors in Iran through international joint projects, in accordance with the IAEA statute and NPT, using state-of-the-art technology, including by authorizing the transfer of necessary goods and the provision of advanced technology to make its power reactors safe against earthquakes.
- Provide cooperation with the management of spent nuclear fuel and radioactive waste through appropriate arrangements.

Research and development in nuclear energy

- Provide a substantive package of research and development cooperation,

including possible provision of light water research reactors, notably in the fields of radioisotope production, basic research and nuclear applications in medicine and agriculture.

Fuel guarantees

- Give legally binding, multilayered fuel assurances to Iran, based on:
 - Participation as a partner in an international facility in Russia to provide enrichment services for a reliable supply of fuel to Iran's nuclear reactors. Subject to negotiations, such a facility could enrich all uranium hexafluoride (UF₆) produced in Iran.
 - Establishment on commercial terms of a buffer stock to hold a reserve of up to five years' supply of nuclear fuel dedicated to Iran, with the participation and under supervision of IAEA.
 - Development with IAEA of a standing multilateral mechanism for reliable access to nuclear fuel, based on ideas to be considered at the next meeting of the Board of Governors.

Review of moratorium

The long-term agreement would, with regard to common efforts to build international confidence, contain a clause for review of the agreement in all its aspects, to follow:

- Confirmation by IAEA that all outstanding issues and concerns reported by it, including those activities which could have a military nuclear dimension, have been resolved;
- Confirmation that there are no undeclared nuclear activities or materials in Iran and that international confidence in the exclusively peaceful nature of Iran's civil nuclear programme has been restored.

2. Political and economic

Regional security cooperation

Support for a new conference to promote dialogue and cooperation on regional security issues.

S/RES/1747 (2007)

07-28140 **9**

International trade and investment

Improving Iran's access to the international economy, markets and capital, through practical support for full integration into international structures, including the World Trade Organization and to create the framework for increased direct investment in Iran and trade with Iran (including a trade and economic cooperation agreement with the European Union). Steps would be taken to improve access to key goods and technology.

Civil aviation

Civil aviation cooperation, including the possible removal of restrictions on United States and European manufacturers in regard to the export of civil aircraft to Iran, thereby widening the prospect of Iran renewing its fleet of civil airliners.

Energy partnership

Establishment of a long-term energy partnership between Iran and the European Union and other willing partners, with concrete and practical applications.

Telecommunications infrastructure

Support for the modernization of Iran's telecommunication infrastructure and advanced Internet provision, including by possible removal of relevant United States and other export restrictions.

High technology cooperation

Cooperation in fields of high technology and other areas to be agreed upon.

Agriculture

Support for agricultural development in Iran, including possible access to United States and European agricultural products, technology and farm equipment.

Wegen naar de bom

In technologisch opzicht moet een land dat het bezit van kernwapens nastreeft een formidabele barriere nemen door te zorgen voor het noodzakelijke splijtingsmateriaal: hoog-verrijkt uranium of plutonium. Iran werkt aan de ontwikkeling van beide. In dat verband wordt ook wel gesproken over een volledige splijtsofcyclus.

In een proeffabriek in Natanz werkt Iran volop aan de ontwikkeling van de technologie om uranium te verrijken (via de methode van de gascentrifuges), in de aanloop naar veel grootschaliger operaties (met behulp van zg 'cascades'). President Ahmadinejad heeft gezegd dat Iran in maart van dit jaar zal beginnen aan de bouw van een vermogen met 3000 centrifuges (waar op dit moment nog slechts sprake is van een totaal van 164 centrifuges). Natanz is geen commercieel bedrijf. Het werk in ondergrondse installaties werd jarenlang geheim gehouden en werd pas bekend na berichten van de kant van Iraanse dissidenten. Iran claimt nu dat het complex in Natanz bedoeld is voor de verrijking van uranium voor kernreactoren, voor de opwekking van elektriciteit, maar de VS stellen daartegenover dat Iran geen kernreactoren heeft. De enige kernreactor waar op dit moment aan gebouwd wordt is die in Busher, die de brandstof krijgt aangeleverd van Rusland, waar normaal gesproken de landen met kernenergie hun brandstof op de internationale markt kopen. De Verenigde Staten menen dat Iran dat ook zou moeten doen, helemaal nu Iran juridisch-bindende toezeggingen inzake de leverantie van brandstof zijn gedaan.

Ondertussen werkt Iran in Arak, een stad ten zuiden van Teheran, aan de installatie van een fabriek voor de produktie van zwaar water en werkt het ook aan de bouw van een zwaar-waterreactor van 40 megawatt. De vrees bestaat dat de zwaar-waterreactoren worden gebruikt voor de produktie van plutonium voor kernwapens. Volgens de Amerikanen kan een reactor met een vermogen van 40 megawatt genoeg plutonium produceren voor een of meer kernwapens op jaarbasis. In november 2006 weigerde de bestuursraad van het IAEA om die reden het Iraanse verzoek om steun bij de bouw van de reactor te honoreren. Zoals hierboven aangegeven, treffen de sancties van de Veiligheidsraad ook de bouw van deze reactor.

Een derde element dat van belang is voor het bereiken van de status van kernwapenland is het vermogen om kernbommen af te vuren met ballistische raketten. Dat verklaart waarom de sancties ook betrekking hebben op de bouw van 'nucleaire overbrengingsmiddelen' c.q. raketten ('the development of nuclear weapon delivery systems').

